

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném s předsedkyní JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Praze** se sídlem nám. Kinských 5, Praha 5, v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu

t a k t o:

- I.** Žaloba se **o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřoval v rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 19.8.2016 sp.zn. KSPH 64 INS 4303/2016 o určení osoby insolvenčního správce Poukázal na místní nepříslušnost Krajského soudu v Praze, podjatost, je nemožnost uplatnění svých práv v řízení. E-mailové podání ze dne 13.3.2017 pak doplnil podáním podepsaného originálu z téhož dne.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se mohl žalobou věcně zabývat.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán"), o ochraně proti

nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách. Podle ustanovení § 4 odst. 2 s. ř. s. ve správním soudnictví dále soudy rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí, o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Ze shora uvedeného ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že je pod písm. a) tohoto ustanovení definován pojem „správní orgán“. K tomu, aby bylo možno považovat určitý subjekt ze správní orgán ve smyslu uvedené definice, tedy za orgán, jehož rozhodnutí je oprávněn soud v rámci správního soudnictví přezkoumávat, musí být současně splněny tři znaky: za prvé – musí se jednat o orgán moci výkonné nebo jiný typ orgánů v definici uvedený, za druhé – tento orgán rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy a za třetí – toto rozhodování se děje v oblasti veřejné správy.

Ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s. koresponduje i ustanovení § 83 s.ř.s., ze kterého vyplývá, že v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem, nebo vynucením správního orgánu může být žalovaným pouze správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Je tedy nepochybné, že ochrany proti nezákonnému zásahu se lze domáhat pouze v případech, kdy určitý úkon učinil správní orgán, tedy subjekt, který je definován v ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s.

V daném případě žalobce za nezákonný zásah považuje opatření předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 19.8.2016, sp.zn. KSPH 64 INS 4303/2016, kterým s odkazem na ustanovení § 25 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) v platném znění a s odkazem na § 4 vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení, kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona v platném znění, byl v řízení ve věci dlužníka J. R. určen insolvenční správce JUDr. K. A.

Z ustanovení § 25 insolvenčního zákona, podle něhož bylo vydáno napadené opatření, vyplývá, že insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Podle ustanovení § 4 vyhlášky č. 311/2007 Sb. osobu insolvenčního správce pro insolvenční řízení určuje předseda insolvenčního soudu opatřením, toto opatření nemá povahu rozhodnutí, má písemnou podobu a zakládá se do insolvenčního spisu. Z ustanovení § 2 zákona č. 182/2006 Sb., pak vyplývá, že insolvenčním řízením je soudní řízení s vymezeným předmětem řízení (písm. a) tohoto ustanovení), insolvenčním soudem je soud, před nímž insolvenční řízení probíhá, resp. soud, který rozhoduje o opravném prostředku (písm. b) tohoto ustanovení).

Ze zákona č. 182/2006 Sb., zejm. z výše zmíněných ustanovení § 2, § 25 zákona č. 182/2006 Sb. a z § 4 vyhlášky č.311/2007 Sb., je nepochybně zřejmé, že určení insolvenčního správce činí insolvenční soud, resp. předseda tohoto insolvenčního soudu. Opatření o určení osoby insolvenčního správce je tedy úkonem, který činí soudní orgán, nejde o úkon, který by bylo možno považovat za úkon správního orgánu ve smyslu definice uvedené v § 4 odst. 1 s.ř.s.. Je zřejmé, že Krajský soud v Praze při vydávání opatření nepůsobil jako správní orgán, nýbrž vykonával svou působnost v oblasti soudní moci. V takovém případě pak není dána pravomoc správních soudů, neboť do jejich pravomocí náleží pouze ochrana subjektivních veřejných práv, které jsou dotčeny správním orgánem v oblasti veřejné správy.

Posuzování žalobou napadeného opatření o určení osoby insolvenčního správce tedy nespadá do pravomoci soudů, rozhodujících ve správním soudnictví. Není tedy splněna jedna ze základních podmínek řízení, přičemž se jedná o nedostatek neodstranitelný, neboť učinit

úkon, spočívající ve vydání opatření o určení osoby insolventního správce zákonodárce nesvěřil správním orgánům, nýbrž soudům. Postup soudů nelze v rámci správního soudnictví posuzovat či přezkoumávat.

Podle § 46 odst. 1 s.ř.s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle uvedeného ustanovení § 46 odst. 1 s.ř.s. odmítl. Je vhodné konstatovat, že žalobce v žalobě uplatnil námitky, které s napadeným opatřením o určení osoby insolvenčního správce nesouvisí. Těmito námitkami se soud nezabýval, když je zřejmé, že návrh zaslal žalobce i dalším soudům.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odstavec 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Pro úplnost soud uvádí, že netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když přihlédl k ustanovením § 6a odstavec 4 a § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31.července 2017

JUDr. Hana V e b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pechočová